

Overligningscommissionen. Da sige Spørgsmaal atter ville kunne reises, ønskede jeg derfor Oplysning om, hvorvidt de kunne betragtes som afgjorte eengang for alle. Hvis dette maatte være Tilfældet, da vil der undgaaes endeel Tidsspilde og unødigt Skriveri.

L. Jensen: Det har glædet mig, at dette Lovforslag er blevet os forelagt, ikke fordi det viser, at Staten trænger til Penge, og derfor maa forsøge Skattebyrden, men fordi man har fundet det rigtigt at fremkomme med et andet Princip for Bestatningen paa Landet, hvilket jeg troer, er absolut nødvendigt. Jeg troer nemlig ikke, at Hartkornskatten kan holde ret længe ud, og at vi trænge til en gennemgribende Skattereform for Landets Bedkommende. Hvad selve Lovudkastet angaaer, har jeg fundet, at man i § 5 har ligesom villet adoptere den forrige Krigsskatslov af 1864. Det har gjort mig meget ondt at see, fordi denne Lov, efter min Mening, var temmelig forviklet, og navnlig bragte den uhyre megen Forvirring paa Landet. Man har der havt ondt ved at bruge denne Lov, og i de fleste Landcommuner er man derfor vistnok ogsaa afveget fra den. Den var lebsaget af en Veiledning, men uagtet jeg anerkjender den daværende Indenrigsministers gode Villie, saa maa jeg dog tilføie, at denne Veiledning var ligesaa vildledende som veiledende, idet den var høist upraktisk. Jeg skulde have ønsket, at Optræningen af Krigsskatten ifjor var steet efter det foreliggende Lovforslags Bestemmelser; thi man vilde da have været paa det Rene med, hvad Indkomsskat egentlig er. — Der er i §§ 3 og 4 foreslaaet, at man skulde ligne endeel af Skatten efter Hartkornet, endeel efter Folketallet og endeel efter Amtsraadets Skjøn; men jeg troer, at Skatteligning efter Folketal er meget uheldig. Naar man seer hen til Fiskerleierne og til Hebeegnene, saa vil man finde, at de førstnævnte bestaae af lutter smaa Huse, hvori der boer Fiskere, som have ondt ved at tjene til det daglige Brød, end sige, at de skulle kunne betale Skat, og falder Familieforsørgeren fra, saa falder den øvrige Familie Communen til Byrde; men sammentæller man nu alle Individierne og beregner Skattens Størrelse efter deres An-

tal, saa paalægger man disse Communer en ny Byrde foruden den, de allerede have, og det Samme vil være Tilfældet med Communerne i Hebeegnene. Som bekendt the jo Mange hen til disse Egne for at faae en Blet Jord, hvor de kunne sætte et Hus op, naar de have giftet sig og stiftet Familie; de friste da et sørgeligt Liv, men leve dog; men der kan ikke være Tale om, at de kunne svare en eneste Skilling i Skat. De gaae omkring i Communerne og bette lidt Mælk og lidt Brød, og Sognet giver dem altsaa paa en vis Maade frivillig Fattigunderstøttelse, skjøndt det ikke betragtes som saadan. Saadanne Familier findes ikke enkeltviis, men i sneeviis, og tælles de nu med, bliver Sognets Skattebyrde derfor større, hvad jeg dog hverken troer er rigtigt eller billigt. Jeg troer derfor ikke, at det er heldigt at beskatte efter Folketal, hvorimod jeg vilde finde det rigtigt, om Halvdelen blev lignet paa Hartkornet og Halvdelen efter Amtsraadets Skjøn. Naar man affeer fra den Prioritetsskjælb, der hviler derpaa, saa er Hartkornet en Slags Formue, og tænker man sig, at Amtsraadet efter sit Skjøn ligner den anden Halvdeel af Skatten paa Communerne i det samme Forhold, hvori disse nu ere beskattede, saa fremkommer derved en indirecte Formue- og Veilighedsbestatning, som man er godt bekendt med, og som er noget beslægget med Indkomsskatten. Jeg skulde derfor ønske, at man var bleven staaende ved at ligne Halvdelen paa Hartkornet og Halvdelen efter Amtsraadets Skjøn, eller to Trediedele paa Hartkornet og den ene Trediedeel efter Amtsraadets Skjøn. — I § 11 er det foreslaaet, at der af Ministeriet skal udnævnes Skattecommisfaires. Det kan jeg ikke gaae ind paa, idet jeg ikke troer, at det er absolut nødvendigt for at faae en eensartet Bestatning gennemført; jeg troer, at man ved en praktisk Veiledning vil være istand til at paavise; hvilke Regler man skal følge ved Bestatningen navnlig ved at tage Hensyn til Meierier, Kreaturhold osv., vil man have en bestemt Basis at gaae efter. Disse Skattecommisfaires kunne jo vel have theoretiske Kundskaber, og de kunne maastee være tilstrækkelige, forsaavidt Skatten kunde lignedes efter, hvad man har seet i